

VEEL VRAGEN

Edith Cresson moet voor het Europees Hof van Justitie verschijnen. De Europese Commissie lijkt zich in de zaak-Cresson in mist te hullen.

Het dagelijks bestuur van de EU maakte op 19 juli bekend dat voormalig Frans eurocommissaris Edith Cresson zich voor het Europees Hof van Justitie in Luxemburg moet verantwoorden. De Europese rechters zullen nagaan of Cresson zich in haar periode als lid van de Europese Commissie onder Jacques Santer (1995-1999) schuldig maakte aan favoritisme en grove nalatigheid. Cresson riskeert het verlies van haar levenslange uitkering als oud-commissaris, al bij al een slordige 4000 euro per maand. De Commissie-Prodi — die *zero tolerance* ten aanzien van fraude beloofde — toont in de nadagen van haar mandaat nog haar tanden. Zo lijkt het, want in hetzelfde dossier-Cresson speelde de Europese Commissie samen met een Brusselse parketmagistraat een vreemde rol.

Op 30 juni werden Edith Cresson en haar advocaten in het Brusselse hoofdkwartier van de Commissie gehoord in het kader van het al jaren aanslepende disciplinaire onderzoek. Uitgerend op die dag besloot de raadkamer van het hof van beroep in Brussel dat Cresson in een parallel lopend strafrechtelijk onderzoek niet langer moest worden vervolgd. De aanklacht wegens fraude en schriftvervalsing werd geseponeerd.

Cresson — bevoegd voor Wetenschap, Onderzoek en Ontwikkeling, Onderwijs en Jeugd — werd ervan verdacht minstens 13 onderzoeksopdrachten voor een bedrag van 150.000 euro aan vrienden en relaties te hebben doorgespeeld. De affaire-Cresson was een van de vele zaken die Europees ambtenaar (nu europarlements-

lid) Paul van Buitenen aan het licht bracht en die leidden tot het aftreden van de Commissie-Santer op 15 maart 1999.

Eind maart 2003 maakt het Brusselse parket bekend dat onderzoeksrechter Jean-Claude Van Espen, Cresson en zeven van haar voormalige medewerkers in verdenking brengt van 'schriftvervalsing, verduistering en belangenname'. Van Espen reed een moeilijke rit.

Pas op 15 februari 2000 — dertien maanden na de klacht die Europees parlements lid Nelly Maes (Spirit) in januari 1999 indiende — heft de Europese Commissie de onschendbaarheid van Cresson op. Het duurt nog tot december 2002 voor de onderzoeksrechter erin slaagt Cresson en haar voormalige medewerkers in Parijs te ondervragen. Begin februari 2004 vraagt het parket aan de raadkamer de doorverwijzing van Cresson naar de correctionele recht-

Het was al opmerkelijk dat Marianne Thomas, de parketmagistraat bij het Brusselse hof van beroep, die het dossier beheert, al ruim van tevoren liet weten dat ze voor de raadkamer mondeling genoeg zou nemen met een seponering. Opmerkelijk, want ook in de schriftelijke vordering van het parket zelf werd in beroep de doorverwijzing van Cressons dossier naar een correctionele rechtbank gevraagd. Magistraat Marianne Thomas trok zich daar echter niets van aan. In haar mondelinge pleidooi repte ze volgens ingewijden geen woord over deze schriftelijke vordering. Theoretisch kan en mag een magistraat dit doen, maar de houding van de parketmagistraat wordt in gerechtelijke kringen als 'bijzonder vreemd en erg zeldzaam' bestempeld. Volgens de krant *De Tijd* was 'deze koerswijziging van het parket voor de raadkamer verwacht' en wordt 'in gerechtelijke kringen gefluisterd dat over de zaak een politiek akkoord gesloten is'.

Even opmerkelijk is de houding van de advocaat van de Europese Commissie. Die stelde zich in 2003 burgerlijke partij. Volgens een EU-woordvoerder gebeurde dat vooral om inzage te krijgen in het volledige dossier en zo goed geïnformeerd te blijven. Hoewel de Commissie de plicht heeft om de belangen van de Europese belastingbetalers te verdedigen, maakte haar advocaat, die er op 29 juni bij was in de raadkamer, geen bezwaar. Hij trok ook niet aan de bel toen bleek dat het parket zijn eigen, schriftelijke vordering negeerde.

Europarlements lid Bart Staes (Groen!) informeerde intussen bij de Europese Commissie naar de stand van zaken. 'Ik wil weten waarom de advocaat van de Commissie niet heeft gehandeld en waarom men niet binnen de 15 dagen in beroep ging.' Staes vindt dat de Commissie de belangen van de Europese be-

lastingbetaler zo goed mogelijk moet beschermen en dus voor een inhoudelijke behandeling van het dossier-Cresson voor een rechtbank had moeten pleiten. Staes: 'De Europese Commissie spuit ontzettend veel mist in deze zaak.' ■

Hans van Scharen

EDITH CRESSON
Schuldig aan favoritisme en nalatigheid?

